

[Undervisningsministeren.]

lige — de ventende maa ofte overvære Undersøgelsen af en Patient —, at der længe er trængt til en Forbedring, og det er altsaa det, der naas ved denne Omordning.

Men nu Militæret! Militæret skal efter dette Lovforslag fremdeles have sin medicinske Afdeling paa Militærhospitalet ude ved Tagensvej, men alle ved, at der ude paa Christianshavn staar et Marinehospital, væsentligt ubrugt, et Hospital, der ikke er mere end 16 Aar gammelt. Det blev bygget i 1915, og efter sagkyndiges Mening — ogsaa efter Sundhedsstyrelsens enstemmige Opfattelse — er det et særdeles godt og moderne indrettet Hospital. Det blev rømmet som Militærhospital ved den Ordning af 1928, som jeg har omtalt, og Forsvarsministeren fik Bemyndigelse til at afhænde det. Det er ikke sket, og jeg tror, det er godt, at det ikke er sket, fordi der kan findes en udmærket Anvendelse for det. Det er blevet lejet ud i forskellige Øjemed, bl. a. til nogle velgørende Institutioner, men paa en Maade, der slet ikke svarer til Bygningens Formaal og hele Indretning. Det er dyrt at holde det staaende derude, det skal dog stadig opvarmes, istandsættes o. s. v. Skal det stadig staa uden Anvendelse efter sit egentlige Formaal, vil det langsomt forfalde, hvad det slet ikke fortjener, dertil er det alt for godt, og den Indtægt, der opnaas ved den Udlejning, der nu finder Sted, er i Virkeligheden ringe, og det drives saaledes med et ikke ubetydeligt aarligt Underskud for Staten. Det ligger da overmaade nær atter at tage denne gode, kun 16 Aar gamle, som Hospital opførte og indrettede Bygning i Brug for Hospitalsvæsenet, og Lovforslaget gaar derfor ud paa, at Marinehospitalet atter gives til Militæret, og at der indrettes en kirurgisk Afdeling der. Det behøver ikke at koste saa meget. Efter et Overslag, som sagkyndige har givet mig, og som Sundhedsstyrelsen billiger, vil det kunne ske for et lille Hundredtusind Kroner. Vi vil altsaa kunne naa en samlet Ordning af Hospitalsvæsenet paa disse vigtige Omraader for Militæret med de fornødne haardt tiltrængte Udvidelser for Rigshospitalet, for Københavns Kommune og Københavns Amt for en Sum af 1¼ Mill. Kr. plus dette lille Hundredtusind Kroner, der skal til for en Omdannelse af Marinehospitalet, medens de Planer, der hidtil har

været fremme, har overstegit 1½ Mill. Kr. — ja, der har været Planer fremme paa 1¾ Mill. Kr. eller derover. Disse Planer, som har været betydeligt dyrere end det, der nu er Tale om, har i Virkeligheden ikke budt den rationelle Ordning, som nu viser sig mulig paa denne Maade, som Sundhedsstyrelsen altsaa i Enkeltheder har stillet Forslag om, og som Lovforslaget her følger.

Hermed har jeg altsaa den Ære, som jeg sagde efter indgaaende Forhandling og i nøje Samstemmen med min Kollega Forsvarsministeren, at fremsætte dette Lovforslag til velvillig Behandling i det høje Ting og til hurtigst muligt Fremme.

Første Næstformand (Pinstrup): Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af tredje Behandling af a) Forslag til Lov om Omdannelse af Hær og Flaade til et Vagtkorps og en Statsmarine, bestemt til Varetagelse af Danmarks Neutralitets- og Folkeforbundsopgaver, og b) Forslag til Lov om Indtegning til Vagtkorps og Statsmarine.

Forhandlingerne genoptoges.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen): Det er efterhaanden blevet Skik og Sædvane, at vi mindst 1 Gang, undertiden 2—3 Gange aarlig har en indgaaende Militærdebat her i Tinget, hvoraf følger, at en stor Del af det, der bliver fremført, er og maa blive Gentagelser. Navnlig paa eet Punkt ved man med fuldkommen Sikkerhed, at der kommer Gentagelser; det er, naar det drejer sig om Danmarks Anseelse i Udlandet, idet en og anden sikkert har den Opfattelse, at Danmark i Dag paa Grund af Militærvæsenet, ja, netop paa Grund af Militærvæsenet, nyder udmærket Anseelse i Udlandet, men vil tabe denne Anseelse, hvis dette Lovforslag gennemføres. Det var det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, der straks i 1924, da Lovforslaget om Afrustning blev fremsat, ved et Møde i Æbeltoft erklærede, at alene det at fremsætte et saadant Forslag var nok til at skade Dan-